

NØKKELEN

Et barneblad på evangelisk, luthersk grunn

*Den som hører mitt ord
og tror ham som har sendt meg,
han har evig liv.*

Joh. 5:24

Kjære leser!

I dette bladet skal vi gå på skattejakt. Blir du med? Du har vel ikke mistet Nøkkelen?

«Kanskje du eier en egen Bibel? Da er du rik!» stod det i forrige blad. Tenk, der i Bibelen, bor Jesus. Når du åpner Bibelen din, vil Han fylle deg med sin rikdom!

Jeg leste i en bok om ei lita jente som også var på skattejakt. Det var den beste stunden på dagen. Hun og pappaen hennes tok frem hver sin Bibel. Der satt de og søkte... Hva tror du de søkte etter? SKATTEN! Tror du at de fant den? Ja!

Når de hadde funnet Skatten, delte de den med hverandre. Så ble det deres styrke, håp og redning midt i hverdagens mange utfordringer. Faren fortalte henne at jo dypere du graver, desto rikere blir du. I sangen lenger bak i bladet **finner du** hva Skatten heter:

SKATTEN HETER _ _ _ _ _ !

Kanskje har du akkurat begynt å kjenne igjen noen bokstaver... Kanskje er du så glad for at du akkurat har klart å lese en hel bok alene... Kanskje du elsker å lese, og helst velger de tykkeste bøkene med de minste bokstavene hvis du får velge bok selv... Uansett, gå på skattejakt i Bibelen du også! Skatten er skjult, men for deg som vil høre Jesus til, er den blitt åpenbart – i Bibelen. Jesus vil vise deg Skatten, og den kan gjøre deg rik til frelse. La bibelleseplanen lengst bak i bladet hjelpe deg til å huske på de viktige stundene med Jesus.

Når du åpner din Bibel, fold hendene dine først. Be til Jesus at Han velsigner Ordet for ditt hjerte. Spør deg selv mens du leser: Hva vil Gud si til meg i dag? Så får du lese, med full visshet om at Han vil gi deg det du trenger, for denne dagen og for all evighet!

Gud vil at Hans Ord skal bo rikelig blant oss. Hva fant du i Bibelen da du leste i dag? Fortell det! Skriv et bibelord på en tegning og gi til én du er glad i eller til én som du vet har det tungt. Skriv et bibelord på gratulasjonskortet til neste bursdag. Og du som ikke har lært å skrive enda, spør en voksen om hjelp til å skrive det verset du lærte utenat. Så vil du merke at når du deler Guds Ord med andre, blir det til velsignelse også for deg selv.

«Se etter i Herrens bok og les!»

Jes. 34:16

Hilsen fra Sara

Bibelen - Guds ord

«For Guds ord er levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom helt til det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd.» Hebr. 4:12

Har du hørt om predikanten som fortalte at han hadde dynamitt* i vesken sin? Du vet nok at dynamitt er et veldig farlig sprengstoff. Det får man ikke lov til å gå omkring med hvor som helst. Nå mente ikke predikanten vanlig dynamitt. Nei, han talte om Bibelen – Guds ord! Han visste at Guds ord er kraftfullt, som det står i minneordet ovenfor.

Men Guds ord kan også sammenlignes med mat, noe som vi trenger for å kunne leve. Du spiser så klart hver dag! Men spiser du ordentlig? Du sier kanskje: "Jeg liker ikke denne maten!" Og så velger du heller pølse, hamburger, eller kanskje bare en is.

Kroppen din behøver riktig næring for å ha det bra. Personen som lager mat til deg, velger derfor en mat som er sunn og nyttig for deg. Men takker du nei til den "riktige" maten, får du ingen sterk og glad kropp.

Hva med sjelen din da? Trenger den også mat? Ja, det gjør den. I dag blir vi minnet om hvor viktig Guds ord er. Ingenting kan erstatte Guds ord. Du kan lese mange andre bøker, men om sjelen din skal holdes i live, må den få næring fra det Gud har talt.

"Den som er av Gud, hører Guds ord. Dere hører ikke, fordi dere ikke er av Gud," sier Jesus til fariseerne. De ville ikke leve av Guds ord. De forsøkte bare å finne feil hos Jesus. Mange håner Bibelen også idag.

Av Inga Lisa Persson, Luthersk Barntidning

*Dynamitt kommer fra det greske ordet dynamis og betyr kraft.

Husk å betale abonnementsavgiften til NLL sin konto!
Er du enda ikke abonnent og vil bli med oss videre, eller kjenner du noen som du vil gi
Nøkkelen til, send en mail til nokkelen.adresse@nll.no

Nøkkelen, et barneblad på evangelisk, luthersk grunn

Utgis av:	Norsk Luthersk Lekmannsmisjon, NLL (www.nll.no)
Mailadresse:	nokkelen.barneblad@nll.no
Abonnement/adresser:	nokkelen.adresse@nll.no
Postadresse:	Nøkkelen barneblad, Fossnesveien 15B, 3160 Stokke
Abonnement:	200 kr / år. Utkommer med 10 nummer i året.
Kontonummer (NLL):	3000.22.26193

I redaksjonskomiteen:	Marie Louise Björn, Andreas Brennsæter, Kari Brennsæter, Elise Fjell, Marianne Gangås, Sara Heian og Anna Marie Laberget
Logo:	Tegnet av Elise Fjell og digitalt utarbeidet av Erik Björn
Layout:	Arne Bjarte Lid
Trykk og distribusjon:	ETN Grafisk
Gaver til bladet mottas med takk	Merk gaven med «gave til barneblad»

Alle fortellinger, stykker og bilder publiseres med tillatelse

På skattejakt

Det var en grå og trist ettermiddag. Regnet høljet ned. Det strirant alle steder, og barna tenkte at det aldri ville slutte å regne.

Alle sammen var i dårlig humør. Barna hadde holdt på med alle lekene de kunne finne på, og nå hadde de ikke noe mer å gjøre. Da det var blitt like trist inne som ute, kom plutselig mamma inn. «Hør her, alle sammen,» sa hun.

«La oss gå på skattejakt.»

«Ja!» ropte barna i kor. «Det var en flott idé,» sa Helge.

«Hvilken skatt skal vi lete etter?» «Får vi premie når vi finner den?» spurte Mette.

«Det er det samme enten vi får noe eller ikke,» gjespet Morten borte på sofaen. «Kan vi begynne med en gang?» «Jeg vil også være med,» sa lillebror som satt på gulvet.

«Hør på meg nå,» formante mamma. «Hør godt etter hva jeg sier. Jeg har gjemt en skatt et sted her i huset, og dere skal få femten minutter til å finne den. Den som finner skatten, skal få velge først hvilke kaker han vil ha til kveldsmaten.»

«Hurra!» ropte Helge, «jeg skal finne skatten.» «Jammen, hvordan ser den ut?» spurte Mette. «Vi vet jo ikke noe om den ennå?» «Den er ikke liten og ikke stor,» sa mamma. «Du må si mer,» sa Morten. «Vi kan jo finne mange ting her som ikke er små, og som ikke er store.» «Jeg vet det,» sa mamma, «men denne tingen er den mest verdifulle i hele huset. Det er best dere tenker dere godt om.» «Hå,» sa Helge, «hva kan nå det være? Jeg visste ikke at vi hadde noen svært verdifulle ting her i huset. Kan det være den gamle klokken til bestefar?»

«Nei, den er det ikke,» svarte mamma. «Ikke ta den hit inn. Jeg skal si en ting til: Skatten er mer enn ti centimeter lang og kortere enn tretti centimeter. Den er ikke låst, og når dere åpner den, finner dere mange verdifulle ting inni.»

«Nei, jeg kan ikke gjette hva det kan være,» gjespet Morten igjen. «Du får tenke deg godt om,» sa mamma. «Jeg skal begynne å telle minuttene nå. Hvis dere leter i skuffer eller skap, må dere ikke rote, og hvis det ser rotete ut etter at dere har sett i dem, mister dere premien. En – to – tre!»

Alle sammen skyndte seg av sted for å lete etter skatten. Morten løp bort til kjøkkenskapet, der han visste at far hadde en eske som han hadde verdipapirer i. Men da han fant den, var den låst, og da kunne det ikke være den.

Helge gikk ovenpå og krøp under alle sengene, mens lillebror fulgte etter og syntes det var veldig morsomt.

Bang! Bang! Bang! sa det da alle skapdørene på kjøkkenet ble åpnet og lukket. Mette gikk rundt og tenkte. Hvor kan skatten være? Den mest verdifulle tingen her i huset? Det kan ikke være penger, for det har vi ikke

mye av. Det kan ikke være smykker, for vi har ingen dyre smykker.

Det kan heller ikke være malerier, for maleriet vårt er mer enn en halv meter langt. Det kunne være en av de figurene som mor har på hyllen ved peisen, men det passer ikke, for de kan ikke åpnes. Åpnes, ja! Hva slags ting er det som kan åpnes? Bøker og vesker og kister.

Det var en god idé. Det skulle vel ikke være en bok? Det kunne være en av de gamle, fine bøkene i bokhyllen. Mette skyndte seg bort til bokhyllen. «Tre minutter igjen!» ropte mamma gjennom kjøkkendøren. «Jeg har noe!» ropte Helge tilbake. «Det har jeg også!» Stemmen til Morten kom fra loftet. «Jeg også,» hermet lillebror. Han var også på loftet. Bare Mette hadde ikke funnet

noe. Hun så bortover de lange rekkene med bøker, men hun visste ikke hvilken hun skulle ta. Det var bøker om dyr og mennesker og andre land, og ved siden av stod noen tykke, store ordbøker. Plutselig oppdaget hun noe. Mellom to store bøker sto en mindre bok. Mette smilte. «Det er sikkert skatten,» sa hun stille. Hun tok den ut av hyllen.

«Stopp!» ropte mamma ute fra kjøkkenet. Nedover trappen kom de andre farende. «Hva har du funnet da, Morten?» spurte mamma. «Vesken din.» svarte han. «Ha-ha-ha,» lo mamma. «Du tenkte at vesken min var det mest verdifulle her i huset? Det er den nok langt fra å være, særlig de siste dagene i måneden.» «Jeg tror jeg har funnet skatten,» sa Helge. Han kom med et vakkert syskrin som var helt dekket med skinnende skjell. «Nei, hvor fant du det? Det skrinet har jeg ikke sett på mange år. Det har tilhørt oldemor, og det er svært verdifullt, men det er ikke det mest verdifulle her i huset.» Helge var skuffet.

«Hva fant du da, lillebror?» spurte mamma. Lillebror hadde ikke funnet noen ting, men mamma ga ham en stor klem. Mette

var sikker på at hun hadde funnet skatten, og hun gikk bort til mamma med boken. «Godt gjort!» sa mamma. «Mette har vunnet. Hvordan kom du til å tenke på den?»

«Jeg vet ikke. Jeg bare så den, og så trodde jeg det var den.» «Hvem kunne gjette det?» utbrøt Morten, «en bibel!» «Ja,» sa mamma, «jeg lurte på hvorfor ikke alle sammen tenkte på den? Det er den mest verdifulle tingen vi har her i huset. Når vi åpner den, finner vi de største *skattene*. Den er en gullgruve, full av sannhet og gode råd, og full av vakre fortellinger om Jesus. Den viser oss veien til himmelen. Ingenting har større verdi.»

«Men du kan kjøpe en bibel for en hundrelapp eller to,» sa Morten. «Ja, det er riktig,» svarte mor. «En gang skulle noen selge en av de førstebiblenesomnoengangvar blitt trykt, og da kjøpte en mann den for tre og en halv millioner kroner. Ingen andre bøker er så verdifulle. Er du ikke enig?»

«Jeg hadde tenkt på det før,» sa Helge og så med store øyne på kakebordet. «Ta det med ro,» sa Mette og smilte. «Jeg vant, men jeg skal ta den største kaken og dele den i fem stykker, så vi alle kan få smake.»

Edelstenene

En gutt gikk på stranden og samlet flate stener for å kunne kaste fiske-sprett. Ibland greide han å få dem til å sprette både fire og fem ganger bortover vannflaten.

Plutselig fikk han øye på et jernskrin som satt fastkilt mellom to steinblokker. Han klarte å lirke det løs. Skrinet var låst, men gutten banket med en stein på lokket til det gikk opp. Inni skrinet lå en eske med glinsende steiner. Gutten kastet en stein høyt opp i luften. Å, som den glitret i solen! Han prøvde å kaste fiskesprett med neste stein, og den suste langt ut.

Gutten fortsatte å kaste til det bare var én stein igjen. Den puttet han i lomma. Da han kom hjem, viste han steinen til en kamerat. «For en uvanlig stein!» sa kameraten. «Den er kanskje verdifull? Gå til en gullsmed og spør!»

Da gullsmeden fikk se steinen, gjorde han store øyne. «Hvor har du funnet den?» spurte han. Gutten fortalte at han hadde funnet den ved stranden. «Det er en dyrebare edelstein,» sa gullsmeden. «Den er verdt flere tusen kroner.» Gutten ble helt blek. Han tenkte på alle edelsteinene han hadde kastet bort. Å, han kunne jo vært rik om han ikke hadde vært så tankeløs!

Tenk om du skulle gjøre som denne gutten. Jeg hører at du protesterer. Så dum skulle ikke du ha vært hvis du hadde funnet edelstener. Men tenk om du kaster bort noe som er enda mer verdifullt: Din sjel? Jesus sier så alvorlig: *Hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?* Den onde vil lure deg bort fra Jesus. Vær oppmerksom så du ikke havner i ulykke. Lytt til Jesus når han taler i Bibelen. Han vil redde din sjel og gi deg en glede og lykke som varer i evighet.

Gjemt i Bib'len er en skatt

T: T. Truvé 1872

Oversatt til norsk, 2018

Mel: H.R. Palmer

1. Gjemt i Bib' - len er en skatt, søk den, søk den! Vent da ei til
 2. Den er mer enn all vår jord, søk den, søk den! Et - ter Her - rens
 3. Vil du her bli e - vig rik, søk den, søk den! Og bli Her - rens
 4. Skat - ten he - ter Je - sus Krist, søk den, søk den! Har du nød og

6 død - ens natt inn - tar sjel og sinn! Skat - ten gjør deg rik og glad,
 e - get ord, søk ved nå - dens bord! Or - dets stjer - ne le - der deg,
 eng - ler lik, søk av hjer - tets grunn! Den som ber, ja, han skal få.
 synd og brist, kan han hjel - pe deg. Han tok opp, din syn - de - nød,

11 fyl - ler hjer - tet hver en dag. Her og sist i him - lens stad kan den og bli din.
 Je - sus ro - per: Kom til meg! Gud er god, og vi - ser vei, tro på nå - den blott!
 Den som sø - ker, fin - ner nå. Den som ban - ker inn får gå. Gjør det, den - ne stund!
 frel - ste deg ved kor - sets død. Alt er full-brakt, sa - lig lød: Kom nå hit til meg!

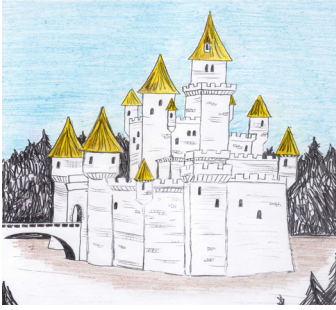
Kor:
 17 U - ten penger, blott du vil, Skattens skal deg hø - re til, Den i tid og e - vig het, blir din sa - lig - het.

Her ser du mange ting som er verdifulle på forskjellige måter.
 Hvilken er den største skatten?
 Kan du finne den?

Finn frem din egen Skatt:
Slå opp og les Kolosserbrevet 2:3.

SLOTTET BARNETRO

En allegori om Guds rike og verden, av Hans Hallebo.
Oversatt til norsk av Marie Louise Bjørn

Slottet Barnetro med de høye murene er en trygg plass. De to guttene, Sam og Sim bor på slottet. Her bor også den barmhjertige samaritanens riddere. Gud sender dem derifra for å hjelpe ulykkelige mennesker, som har gått seg vill i verden. «Når jeg blir stor, skal jeg bli ridder og slå alle fiender som vil ødelegge slottet vårt.» Går det slik som guttene tenker...?

Kapittel 2: Den store krigen

Den Onde er en grusom konge som med svik og list regjerer over mange mennesker. Han er konge over Mørkets rike, og hans største glede er å gjøre mennesker ulykkelige. For mange tusen år siden erklærte han krig mot Guds rike. Denne krigen holder fortsatt på i dag.

En gang for lenge siden kalte han til seg feltmarskalk Tvil. Han er den eldste av den Ondes tjenere. Han er en av Guds rikes farligste fiender, og hans soldater regnes i millioner. Mørkets konge var veldig opprørt.

«Slottet Barnetro er fortsatt uforstyrret, selv om jeg flere ganger har gitt ordre om at det skal inntas. Det er en skam for troppene våre at det finnes en slik festning på jorden. Altfor mange mennesker har blitt reddet der!» «Det er sant,» svarte feltmarskalken, «men vi står virkelig maktesløse. Hittil har vi ikke kunnet lage en eneste sprekk i muren.» «Min bestemte ordre i dag er at slottet Barnetro skal brennes!» kommanderte den Onde. «Vi må fordoble anstrengelsene. Det må lykkes for oss. La ingen slippe ut levende!» Den Ondes øyne brant av ondskap. «Jeg skal gjøre mitt beste,» svarte feltmarskalken.

Fra den dagen begynte den store krigen mot slottet Barnetro. Den Ondes tropper beleiret slottet fra alle hold. Alt brennbart ble samlet omkring murene. Onde ånder og mennesker som var i den Ondes tjeneste, hjalp hverandre i forberedelsene til den store krigen. Da Gud i Himmelen så hva de holdt på med, lo han av dem. Selv visste han hva han hadde tenkt å gjøre.

Feltmarskalk Tvil tente på det store bålet. Flammene slikket hevgjerrig oppover slottsmurene. Det var en forferdelig ild. Barna på slottet gråt, og de voksne ropte til Gud om hjelp. Da lot Gud sin tjener Vinden fare mot ilden. Ikke en gnist kastet seg mot slottet. Alle gnister sloknet før de kom over muren. Det hvite, vakre slottet ble ikke engang svertet av røyken. Vinden førte i stedet ildtungene og gnistene mot fiendene selv, slik at mange ble skadet og måtte trekke seg tilbake fra striden. Forsøket på å erobre slottet Barnetro var mislykket, for Gud holdt sin beskyttende hånd over det.

Når feltmarskalk Tvil så at slottet ikke kunne inntas på den måten, bevæpnet han soldatene sine med brennende piler og startet et nytt angrep. Med kraftige buer skjøt fiendene mot slottet. Men pilene sloknet av seg selv. Ingen av slottets innbyggere ble det aller minste skadet. De var like uskadde som de tre mennene i den brennende ovnen. (*Les den fortellingen i Bibelen, i Daniels bok kapittel 3.*)

Slik bevarte Gud alle som bodde på slottet Barnetro. Den grusomme feltmarskalken trakk seg tilbake for en tid. En dag stod han foran sin onde herre igjen. «Jeg har kommet på en god måte å føre krig mot slottet Barnetro på,» sa kongen over Mørkets rike. «Hva vi ikke kan vinne med vold, kan vi vinne med list. Den krigføringen skal vi forsøke nå. Du skal gi soldatene ordre om at de skal ta av seg uniformene og kle seg som vanlige folk. De skal oppføre seg som venner mot alle som er fra slottet Barnetro. Har du forstått?» «Ja, krigsplanen er god,» svarte feltmarskalken.

«Som du vet pleier Kongenes Konge ofte å sende ridderne sine ut i verden for å utføre hans befalinger,» fortsatte den Onde. «Dette gjør stor skade på riket vårt. Nå skal vi passe på å lokke dem bort. En eneste av den barmhjertige samaritanens ridder, er å regne som en stor vinning for Mørkets rike. En ridder som har gitt seg ut på egenhånd og selv funnet på et oppdrag, er forståelig nok lettest å overvinne. Det er vanskeligere med dem som virkelig går inn for Guds ærend.»

«Skal vi da slutte med beleiringen av slottet?» undret feltmarskalk Tvil. «Inntil videre kan vi late som at vi gjør det. Men ved slottsporten skal du gjemme noen menn som passer på om det noen gang skulle hende at porten står på gløtt. Du kan også ha noen smågutter som passer på den plassen. Gi dem en bue og giftige piler! Husk på at ett barn som er vunnet for vårt rike er en dobbel vinning!» sa den Onde. «Jeg skal gjøre mitt beste,» svarte feltmarskalken. «Nå tror jeg at vi skal lykkes.»

Fra den dagen kunne man nesten tro at krigen var slutt. Man så dessverre ikke de forkledd fiendene som smøg seg rundt i nærheten av slottet.

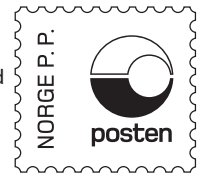
Kapittel 3: Sam og Sim

En gang bodde det to små gutter på slottet Barnetro. Den ene het Samuel. Faren og moren hans hadde gitt gutten dette navnet fordi de ønsket at han skulle bli en Herrens tjener som profeten Samuel. Blant kameratene het han Sam.

Den andre gutten het Simon. Foreldrene hans ønsket at han skulle bli en gudfryktig mann, som gamle Simon i Jerusalem. Kameratene kalte ham for Sim. Sam og Sim var gode venner, og de holdt alltid i sammen.

En dag hadde Sam gløttet litt på slottsporten. Den kan aldri åpnes utenifra, men innenfra slottet kan til og med et lite barn åpne porten. Sam hadde ofte hørt om hvor farlig det var å åpne porten, men nå gjorde han det likevel.

Returadresse:
Nøkkelen barneblad
Dalenveien 732
3160 Stokke

Da hendte det noe veldig trist. En gutt lå gjemt rett utenfor porten. Han la en pil på buen sin og siktet på Sam akkurat da han gløttet gjennom porten. Pilen traff Sam i øret. Det var en veldig giftig pil. Den vekket til live alt ondt som fantes i Sams hjerte og lot det få overhånd. Sam ble en ulydig gutt. Nå begynte han også å lengte bort fra slottet Barnetro, ut i den store verden.

Samme dag tok han en stige og klatret opp på den høye muren rundt slottet. Han var veldig nysgjerrig og ville gjerne se hvordan den store verden så ut. Da kom Sim, og da han fikk se Sam sitte oppe på muren, klatret han også opp dit. Verden virket så forlokkende syntes de to. Det kunne da ikke være så farlig som de gamle hadde sagt gang på gang... Det var akkurat som en fremmeds røst hvisket dem i øret.

Guttene så ikke den onde ånden som smøg seg omkring dem og hvisket. Hadde ikke Guds gode engler beskyttet dem den gangen, hadde de i sin farlige iver over å ha fått se den store forlokkende verden, lett kunne ha ramlet ned fra den høye muren. Stakkars gutter!

Da onkel Gudfryktig fikk høre om guttenes påfunn, ble han veldig lei seg. «Pass dere gutter,» sa han. «Mange som har gjort det samme, har blitt truffet av den Ondes giftige piler. Mange har blitt skutt til døde, og andre har blitt lokket langt bort i verden. Skynd dere straks ned!»

«Vi må be om forlatelse!» hvisket Sim til vennen sin. «Vi har vært ulydige mot den gode Gud. Men alt kan bli bra igjen, om vi bare ber om forlatelse.» «Vi har ikke gjort noe galt,» svarte Sam. Fra den stunden han hadde blitt truffet av pilen i øret, hadde han hatt vanskeligheter med å høre samvittighetens røst.

Han hørte også dårlig hva farbror Gudfryktig sa. Da guttene var alene igjen, klatret Sam opp på muren for andre gang. Sim nølte en stund, men så kunne heller ikke han stå imot. For hvert steg han klatret oppover, hørte han en røst som hvisket: «Pass deg! Pass deg!» Men oppe på muren stod Sam og ropte: «Skynd deg! Skynd deg!»

Da guttene igjen satt på muren, kom en annen gutt smygende fram fra krattskogen nedenfor. Han hadde sett Sam og Sim på lang avstand. Gutten så langt fra farlig ut. Han var ikke mye større enn dem selv.

«Hva heter du?» spurte Sam. «Det forteller jeg ikke,» sa den fremmede gutten, som hadde et underlig navn. Han het Usannhet, fordi alt det han sa var løgn. Han var en farlig gutt, og det var en stor ulykke at Sam og Sim skulle treffe på ham. Men de hadde selv kastet seg ut i denne ulykken.

«Forsøk å hoppe ned fra muren, gutter!» ropte den fremmede gutten. «Her ute i den store verden får man gjøre akkurat hva man selv vil. Hopp bare! Dere faller mykt i den grønne mosen her nede.» Sam og Sim så på Usannhet. Det kunne synes på dem at de nølte.

«Dumme gutter!» hånet den ukjente. «Hahaha, våger dere ikke? Er dere så feige? Selv har jeg hoppet ned fra en dobbelt så høy mur. Hopp da, dumme gutter!»

Da strammet Sam seg opp. «Vi er ikke feige, det skal jeg vise deg!» Akkurat da var det som om noen hadde gitt ham en liten dytt, så han liksom fløy ned fra muren. Sim fulgte med i forskrekkelsen. Begge slo seg ganske stygt. Da de våknet til bevissthet igjen, hadde Usannhet forsvunnet.

Fortsettelse følger i neste nummer

Les Bibelen hver dag!

Uke 7	Uke 8	Uke 9	Uke 10	Uke 11
Jesus har nøklene	Jesus er Ordet	Ordet gir liv og viser vei	Ordet - den største skatt	Tro på Jesus = skatt i Himmelen
Mandag ☐ Joh.åp. 1:1-8	☐ Joh. 1:1-13	☐ Salme 119:1-16	☐ Salme 119:113-128	☐ Matt. 6:19-24
Tirsdag ☐ Joh.åp. 1:9-20	☐ Joh. 1:14-18	☐ Salme 119:17-32	☐ Salme 119:129-144	☐ Matt. 6:25-34
Onsdag ☐ Joh.åp. 3:1-6	☐ Joh. 1:19-28	☐ Salme 119:33-48	☐ Salme 119:145-160	☐ Luk. 12:15-25
Torsdag ☐ Joh.åp. 3:7-13	☐ Joh. 1:29-34	☐ Salme 119:49-64	☐ Salme 119:161-176	☐ Joh. 3:12-21
Fredag ☐ Joh.åp. 3:14-18	☐ Joh. 1:35-43	☐ Salme 119:65-80	☐ Ords. 2:1-13	☐ Joh. 5:22-29
Lørdag ☐ Joh.åp. 3:19-22	☐ Joh. 1:44-52	☐ Salme 119:81-96	☐ Ords. 4:1-13	☐ Hebr. 11:8-16
Søndag ☐ Joh.åp. 4:1-11	☐ Joh.åp. 19:11-16	☐ Salme 119:97-112	☐ Ords. 4:14-27	☐ Hebr. 11:17-27

«O, Jesus, åpne du mitt øye, så jeg kan se hvor rik jeg er!»

Lina Sandell